

אותך אברקש

מסילות למבקשי השם בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

פורים | ג'תשס"ו

הרה"ג ר' אבא צבי גלינסקי שליט"א

ראש ישיבת 'אורחות יעקב' ונכדו חביבו של הגה"צ ר' יעקב גלינסקי זצוק"ל

הבחירה האמיתית

לנצח המלחמה.

בעניין זה של תפילה, מאריך רבי נתן בליקוטי הלכות על תורה זאת [נחלות, הלכה ד'] בכמה וכמה חיזוקים עצומים, היכולים לחזק כל לב נשבר, בכל מקום שהוא, וכדאי למי שרוצה לזכות לקבל כח והתעוררות עצומה לתפילה לעיין שם. להלן נביא נקודה אחת מדבריו הקדושים. איך זוכים להתפלל באופן שהתפילה תיצור כלי לקבל השפע.

על כך משיב רבי נתן: "כי השם יתברך חפץ להיטיב ורוצה להשפיע טובו וחסדו תמיד, אך אין יכול להמשיך השפע, כי אם על ידי מעשה התחתונים דייקא, דהיינו על ידי בני ישראל שנתן להם הממשלה, על ידי שיתקנו כלי השפע בשלמות על ידי תפילה כתקונו"

דהיינו, לפעמים יהודי מאד רוצה לזכות ללב טהור, למחשבות טהורות, לשמחה, לשפע בגשמיות, לאפשרות לתת לבני ביתו כל הנצרך בשפע רב, לידיעת התורה, אבל הוא לא מרגיש שהוא מקבל

בימים אלו עברנו תקופה של בחירות, בכל מיני ערים ומקומות, אלו עונים בכך ואלו עונים בכך, אולם האמת היא, שהבחירות האמיתיות הם עמוק בליבנו, למי אנו בוחרים להאמין, ל'בעל דבר', לקליפת המזן עמלק, שאומר לך: 'עזוב, קדושה לא בשבילך, תורה לא בשבילך, ידיעת התורה לא בשבילך, אולי לצדיקים, אבל אתה, כבר ניסית, התפללת, נו, משהו קרה...?'

מדוע להתפלל

תחילה עונה רבי נתן על השאלה הידועה: מדוע כל כך נצרכת התפילה, הלא השם יתברך אוהב אותנו, רוצה בטובתנו, ויודע היטב מה אנו צריכים ברוחניות ובגשמיות, וכל מה שעובר עלינו הוא לטובתנו.

משהו מזה. ואולי יתכן שכל השפע הזה עומד ומוכן ומזומן לו, אבל חסר ה'כלי' לקבל את השפע, וזהו התפילה. כי השם יתברך כביכול אינו יכול להמשיך את כל השפע הזה, עד שהיהודי יתקן השפע בשלמות על ידי תפילה כתיקונו.

אמונה בעצמו

אבל ממשיך רבי נתן, לזכות לתפילה בשלמות אי אפשר רק על ידי אמונה, "ועיקר שלמות התפילה הוא על ידי האמונה, כי אמונה בחינת תפילה... והאמונה צריכה להיות שלמה בכל הבחינות, ובלא זה אין להתפילה שלמות, ואינה נעשית כלי לקבל השפע, כי עיקר הכלי שנשלמת על ידי דיבורי התפילה, הוא על ידי האמונה השלימה, שהיא עיקר הכלי לקבל כל טוב."

ומהי האמונה הנצרכת על מנת לתקן את הכלי בשלימות לקבל השפע?

"היינו שכמו שצריך שיהיה לו אמונה שלמה בשם יתברך שהוא בורא הכל ומנהיג מושל ומשגיח ובידו לשנות את הטבע כרצונו ולהשפיע כל טוב, כמו כן צריך שיהיה לו אמונה בעצמו, להאמין באמונה שלמה שה' יתברך שומע ומאזין ומקשיב כל דיבור ודיבור לכל

אשרינו שזכינו לצאתו של העלון היקר "אותך אבקש" המיועד לחזק ולעודד נפשות ישראל, הרוצים ומשתוקקים לקרבת ה' באמת, ואינם מוכנים לתת לעולם הזה להטעות ולבלבל אותם. יתן ה' שאכן נזכה לכך.

התבקשתי לכתוב כמה מילים, אשתדל לכתוב כמה ענינים של התחזקות לקראת פורים הבעל"ט.

לב מי לא מתרגש לקראת ימי פורים הק', מי לא רוצה לזכות להשתפכות הנפש בפורים, לזכות לשפוך את הלב לפני השם יתברך, כמאמר חז"ל 'כל הפושט יד נותנים לו', לב מי לא רוצה לזכות לקיים את מצות היום 'חייב איניש לבסומי בפורי' עד דלא ידע' כפשוטו - כפי שמובא על רבי נתן שנהג כך עובדא למעשה, לב מי לא רוצה לזכות להיות בשמחה גדולה ביום הפורים, לזכות לקיים את מצוות היום, מתנות לאביונים, משלוח מנות, מקרא מגילה. איך נזכה לזה. אומר רבינו: (ליקוטי מוהר"ן, תורה ב) "עיקר כלי זיין של איש הישראלי הוא התפילה, וכל המלחמות שצריך האדם לכבוש, הן מלחמות היצר רע, הן שארי מלחמות עם המונעים והחולקים, הכל על ידי תפילה, ומשם כל חיותו. על כן מי שרוצה לזכות לקדושת ישראל באמת, צריך להרבות בתפילות ובקשות ושיחות בינו לבין קונו, כי זה עיקר הכלי זין

שיג ושיח

"למחות את עמלק"

ליל שבת קודש.

חדר האוכל של הישיבה.

רבע שעה לאחר סיום סעודת הלילה.

אבריימי נשאר ליד שולחן. לבד לבד. הגוי של שבת, אוסף במרץ את המפות, מייצר במהירות ערמות זבל ליד פתח הכניסה, וממתין לאבריימי שיתמרון החוצה. אבל לאבריימי לא אצה הדרך. מחשבות נוגות אופפות אותו בכאב: "עוד שבת הגיעה. כולם כבר יצאו לבית המדרש, לקראת

שיח ושיח

שיח ודברים בעולמו של בן ישיבה

< המשך מעמוד א

הים, ונתן להם את ממונם, והוריד להם המן וכו', ואחר כך, שלא היה להם מים, החליש דעתם כ"כ, עד שטעו ונסתפקו, ואמר, 'היש ה' בקרבנו אם אין', ראה והבן, עד היכן, כח הקלפה והס"א מגיע" (ליקוטי הלכות, נחלות ד').

אבריימי: לפני שאני מבין לגמרי את מה שהקראת עכשיו, אני קודם כל מתפעל מכך שיש מושג כזה קליפת עמלק. תמיד חשבתי שעמלק מסתכם בקריאת זכור לפי הדקדוקים. כעת אני שומע על קליפה וכוח של טומאה המנסה לפעול על כל יהודי בכל דור.

חיים: נכון מאוד. הכוח הזה המכונה קליפת עמלק, נלחם עם בני ישראל בזמן ההליכה במדבר, ולאחר מכן בדמותו של המן הרשע, ולמעשה גם היום אנו מרגישים אותו בכל מיני תחומים.

אבריימי: נו, ומה העצה לעמוד מולו?

חיים: להשתמש בטכניקה של עמלק אבל נגדו. אם הוא מנסה להפיל אותנו לעצבות ויאוש ע"י שמעמיד מולנו כל מיני מצבים של כאב וקושי, אנו ננסה להעמיד מולנו דווקא מצבים אחרים בהם ה' הטיב איתנו, במקום להתמקד בקושי נתמקד דווקא בהרחבות ובישועות. הרי ב"ה אלא שלך, למרות חולשתה עדיין חיה ונושמת. אתה נמצא בישיבה שמורה וטובה. ב"ה הצלחת לעבור את החיידר, ואת היש"ק, בקדושה ובהתעלות. אל תיתן לעמלק להשכיח ממך את כל הטובות הללו. ככל שזוכר בטובות ככה נמחה את עמלק עוד ועוד. לא סתם עם ישראל עושים עסק ממחיית עמלק, מדובר בעניין שורשי ביותר בחיי היהודי. מלחמה לה' בעמלק מדור דור.

אבריימי: חיזקתני חיים חיזקתני. אני מרגיש איך הולך לעבור עלי "שבת זכור" אחרת לגמרי. פורים אחר לגמרי. תודה שלא שמרת את החיזוקים הללו לעצמך.

מהודר, קריאה 'תימנית', 'אשכנזית', 'ירושלמית'. הרי הרבה רשעים רצו להשמיד אותנו, למה דווקא עמלק הצליח משום הכי הרבה תשומת לב.

חיים: אתה אומר דברים חזקים ביותר. תתפלא אבל בדיוק בזה אני עוסק כעת. יש לי הרבה מה לספר על עמלק, אבל לפני כן אני רוצה לשאול אותך מה שלומך? אתה נראה לא טוב בימים האחרונים.

אבריימי: אוי ואבוי. חשבתי שלא רואים עלי כלום. מתברר שהמחשבות שלי מקרינות החוצה. כן, באמת עוברת עלי תקופה לא פשוטה. אני קצת מיואש שהמצב ישתנה וישתפר. אני כ"כ רוצה להיות שמח, כל כך מייחל לרפואתה של אמי, שאחי הגדול יחזור לתלם, ושהאחים שלי יקבלו אלא בריאה. המצב הנוכחי פשוט שובר אותי לרסיסים.

חיים: ואתה מתפלל על זה?!

אם הוא מנסה להפיל אותנו לעצבות ויאוש ע"י שמעמיד מולנו כל מיני מצבים של כאב וקושי, אנו ננסה להעמיד מולנו דווקא מצבים אחרים בהם ה' הטיב איתנו, ככל שזוכר בטובות ככה נמחה את עמלק עוד ועוד. לא סתם עם ישראל עושים עסק ממחיית עמלק, מדובר בעניין שורשי ביותר בחיי היהודי. מלחמה לה' בעמלק מדור דור.

אבריימי: אמממ ... את האמת, שכבר הפסקתי, אין לי כח! הכל חשוך ומבולבל...

חיים: מסתבר שדווקא אתה, במצב הנוכחי שלך, תוכל להבין טוב יותר מדוע עושים עסק גדול כל כך מעמלק. הסכת ושמע לדבריו הנעימים של רבי נתן מברסלב: "כי קליפת עמלק, מחליש לב האדם, בעת הצרה חס ושלום, עד שרוצה להכניס בו שחחה, שישכח כל הטובות והישועות, שעשה עמו השם יתברך, כמו שהיה אז, שזה סמוך הוציאם ממצרים, באותות נוראות כאלה, וקרע להם את

בכך, כעת גם קפץ עלי רוגזו של אחי איציק. דווקא הוא, מי היה מאמין. האח שהיה הראה בשבילי כל שנים, מוצא את עצמו ברחוב. מתרועע עם כל מיני פוחזים ולא יודע מרגוע לנפשו הסחופה. ואם לא די בכך, הרי שהמחשבות על שאר אחיי, הקטנים ממני - קורעות את לבי. עוללים זכים שבסך הכל משוועים לבית תקין לאמא בריאה וחזקה. אוי, ריבונו של עולם. מה יהיה איתי? מה יהיה עם איציק אחי הגדול, ומה יחזק את אחיי האומללים". אבריימי היה שקוע כל כך במחשבות עד שלא שם לב לגוי של שבת העומד מולו: "אדון! כאן לא בית מלון. אתה להיות מפרעי לי בעבודה. יש עבודה יש כסף, אין עבודה אין כסף. בקשה עכשיו לצאת".

אבריימי מלמל התנצלות קלה ונפלט החוצה.

היכל ביהמ"ד רעם מקולות הלומדים, אבריימי, העדיף מקום שקט, ופנה לאוצר הספרים. שם, מצא את חיים, רכון על גבי ספר.

אבריימי: אווהה, מה אתה לומד שם???

חיים: תראה, בעוד שבוע נקרא פרשת זכור, ואני רוצה להתכונן לזה.

אבריימי: האמת, אהיה כנה איתך, בכלל לא מבין מה כולם מתרגשים כל כך מהעמלק הקדום. מה כל העסק הזה שעושים מעמלק, ספר תורה

< המשך המאמר מעמוד א

ליאש עצמנו מן הרחמים, בשום אופן, ומכניסים בליבנו התחזקות נפלא, להתחזק בתפילה תמיד יהיה איך שיהיה, ועל ידי זה תבוא הגאולה במהרה".

הבחירות האמיתיות

בימים אלו עברנו תקופה של בחירות, בכל מיני ערים ומקומות, אלו עונים בכך ואלו עונים בכך, אולם האמת היא, שהבחירות האמיתיות הם עמוק בליבנו, למי אנו בוחרים להאמין, ל'בעל דבר', לקליפת המן עמלק, שאומר לך: 'עזוב, קדושה לא בשבילך, תורה לא בשבילך, ידיעת התורה לא בשבילך, אולי לצדיקים, אבל אתה, כבר ניסית, התפללת, נו, משהו קרה...?' או שנוזה לבחור לשמוע לקול הצדיק שאומר: דע לך 'אין שום דיבור נאבד כלל', דע לך שהשם יתברך אוהב מצפה וממתין, ויש כח בתפילה שלך לפעול. רק תאמין בעצמך ותזכה.

יתן ה' שנוזה להאמין בשלמות, ועל ידי זה נזכה לתפילה בשלמות, ולגאולה פרטית וכללית בקרוב ממשי.

כותב רבי נתן: "כי זה הטעות שנכנס בלב כמה אנשים לטעות כאילו כל התפילות לריק חס ושלום, כשרואים שצוועקים ומתפללים ומתחננים, ימים ושנים ואינם נושעים, זה הטעות נמשך מבחינת קליפת המן עמלק, שעל ידו עיקר אריכת הגלות המר הזה.

אין שום דיבור נאבד כלל

אבל כאן מגיעה שמחת פורים האמיתית שלנו, כאן מגיע מרדכי הצדיק ומאיר בלב כל יהודי ויהודי, דע לך יהודי יקר ואהוב: "אבל באמת אינו כן, כי אין שום דיבור נאבד כלל, רק כל תפילה ושיחה עושה רושם גדול, והצדיקים אמיתיים, מלקטים כל אלו התפילות והשיחות ובונים מהם בניינים נפלאים בחינת משכן, וצריך כל אחד להתחזק הרבה בתפילה ושיחה תמיד, יהיה איך שיהיה, עד אשר על ידי ריבוי התפילות, יהיה נשלם הבניין של הצדיקים העוסקים בזה, ללקט ולחבר ולהעלות אלו התפילות, ואז יכמרו רחמי יתברך וישוב אליו וירחמהו".

לבלי לייאש עצמנו

אותו הצדיק מאיר בנו ומכניס בדעתנו: "לבלי

אחד מישראל, אפילו מהגרוע בגרועים, כי הוא יתברך שומע תפילת כל פה, ויש כח בכל אחד מישראל, לפעול בקשתו ברחמים אצלו יתברך אם יתפלל באמת אליו יתברך".

מוסיף רבי נתן ואומר:

"וכל זמן שאין לו אמונה בעצמו שיש גם לו כח להמשיך השפע בתפילות, עדין אין לו כלי לקבל השפע, כי אין לו מקום וכלי בליבו לקבל השפע, מאחר שלפי דעתו הוא רחוק מלקבל השפע ולהמשיך השפע, מאחר שאינו מאמין בעצמו שתפילתו עושה רושם".

אני מתפלל ולא קורה כלום...

רק מה, ממשיך רבי נתן וכותב: "כל מי שנכנס בעבודת השם קצת, וכבר עסק מעט או הרבה בהתבודדות, ותפילות ותחינות ובקשות, שיזכה שהשם יתברך ישים פניו אליו ויקרבהו לעבודתו, ויגאלהו מתאוותיו ומדעותיו הרעים, והוא רואה שעדיין לא נענה, כי הוא רחוק ממנו יתברך מאד, ועל ידי זה יכול לטעות שחס ושלום שכל תפילותיו ושיחותיו היו לריק חס ושלום".

נפשי בשאלתי

ליבון וביור עניינים עבודת ה'

שלום וברכה!

רציתי לשאול, היות ופורים מתקרב ואני קצת מבולבל, מצד אחד ידוע שפורים הוא יום גבוה כי פורים כפורים, ויש בו מצוות מיוחדות. ומצד שני שותים ומשתכרים, איך יתכן לאבד את הדעת דווקא כאשר נמצאים במקום כה גבוה, וכיצד ניתן באמת להרגיש קרבת ה' מתוך כל השכרות והשמחה שלכאורה היא חיצונית ותו לא.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א

באמונה ובתמימות, אי אפשר לעשות זאת על ידי שכרות וסילוק הדעת.

אך בפורים, כשמקיים היהודי מצוות חכמים 'עד דלא ידע', זוכה ומתחבר לאותו אור עצום של אמונה, הגבוה מדעתו ושכלו, ואדרבה, זהו הכלי היחיד להתעלות למדרגה האמיתית של יום גבוה זה. ומכיוון שאי אפשר לקבל את האור העצום הזה בגלוי, מוכרחים שיהיה מתוך שכרות, כדברי האר"י הקדוש (המובאים בהערה בליקוטי מוהר"ן סימן ל"ג אות ג').

ממילא נבין שללא שכרות, מבלי להתנתק מצמצומי הדעת, אנחנו מנועים מלקבל בפועל את הארת פורים, כי כאמור אסור שהיא תתלבש בדעתנו הרגילה (מכל מקום חשוב להדגיש שכל מי שמקיים את ההלכה כדון, גם אם סומך על המקילים לשתות עד שישן ובכך מקיים 'עד דלא ידע', גם הוא בוודאי זוכה להארה מסוימת. ואפילו מי שמנוע מסיבה אחרת מלשתות, כמבואר בפוסקים, אין לו להתחכם ולשתות שלא כדון, כי היא לא תצלח).

כדאי לציין את שכתב מוהר"ן (ליקוטי קמא סי' מ"א): "על ידי ריקודין, ששותה יין המשמח, שהם שורש הגבורות שבבינה. ונמשכין למטה בתוך הרגלין, היינו שמרקד, בזה מגרש החיצונים משם, וזאת התלהבות של הריקוד, והוא "אשה ריח ניחוח לה" (במדבר כ"ח). אבל מי שמרקד בהתלהבות היצר, זה נקרא חטא של נדב ואביהוא, שכתוב בהם (ויקרא י'): "ויקריבו אש זרה" וכו', והתלהבות שבקדושה, נקרא יין המשמח, שעל ידו נמתקים הבכורות. ואש זרה, נקרא יין המשכר, התלהבות היצר. ושם יש, חס ושלום, אחיזה להחיצונים, אשר לא ציוה אותם..."

קדושת הפורים מלווה בסייעתא דשמיא ואור רב מלמעלה 'לגרש את החיצונים', אך לא כדאי להסתפק בכך, כי כמו בכל דבר שבקדושה, תמיד יש מקום ליצר להיכנס ולהטות חלילה לצד אחר.

בשונה מהרבה מקומות, בברסלב נהגו בליל פורים ללכת לישון מוקדם, כדי להשכים בלילה הקדוש לתפילה והתבודדות. הזמן קצר ובוודאי יש לכל אחד מאיתנו הרבה הרבה מה לבקש וללבוש מול הקב"ה בהתבודדותו בפורים, אך גם אם לא הספקנו לומר את כל תפילה ל"ז (שבליקוטי תפילות חלק ב'), כדאי שלפחות לפני 'משתה ושמחה' נתחנן ונבקש כלשוננו:

"ונזכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר ציונו חכמינו זכרונם לברכה, ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהיא הארת מרדכי אשר אין דוגמתה בכל ימות השנה. ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאוד מאוד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמיתית, באופן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש!"

ובכן, שאלת חכם חצי תשובה.

שאלת איך ייתכן שביום גבוה כל כך, יום שבו מתגלה אור עליון וגנוז המאיר עד למקומות הרחוקים ביותר, דווקא בו אנחנו מצווים להשתכר ולאבד את הדעת, 'עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי'.

התמיהה מתעצמת בטרקלינו של רבינו הקדוש, שכידוע הזהיר בכמה מקומות מפני השכרות, ואמר (ליקוטי מוהר"ן תניינא סי' כ"ב): "צריך להרחיק משכרות, ולדקדק שלא לשתות יותר מיכולתו, כדי שלא יבוא לידי שכרות". אף מסופר שפעם בשמחת תורה כשהובא לבית המדרש י"ש, לקח מוהר"ן כוסית קטנה, מזג לתחתיתה מעט משקה, הגיש לרבי נתן ואמר לו "זה בשבילך ובשביל ר' נפתלי ביחד..."

אמנם בשאלתך "איך זה קשור במקום גבוה - לאבד את הדעת?" מונחת התשובה.

רבים וטובים טועים לחשוב שהמקום הגבוה ביותר שאליו מסוגל יהודי להעפיל הוא הדעת. ממילא לא מבינים איך דווקא ביום נשגב שכזה, שרק יום הכיפורים משתווה אליו, כ-פורים (תיקוני זוהר נ"ז ע"ב), פתאום יורדים לבהמיות והעדר דעת.

אך כמשמשים חכמי אמת מגלים שישנו מקום גבוה הרבה יותר מהדעת - אמונה ותמימות. מדרגות אלו הם למעלה מהשכל, ואדרבה, החכמה הגבוהה ביותר היא התמימות כפי שמביא בשיחות הר"ן ט"ו את הגמרא: "אדם ובהמה תושיע ה'" - אלו

אור עיני שעמתי מעט הדבש

עכְשֵׁו הַהִתְחַלָּה שֶׁל הַגָּאֻלָּה וְתַקוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת הוּא מְפֻרָּים. שֶׁהוּא מְחִית עֲמֶלֶק שֶׁהָיָה עֹקֵר הַגָּאֻלָּה שֶׁל מְשִׁיחַ, כִּי רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמֶלֶק וּמִלְחָמָה לָּהּ בְּעֲמֶלֶק מִדֵּר דֵּר עַד דִּירוּ שֶׁל מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה. וְהִ' יִתְבָּרַךְ הַקָּדִים רְפוּאָה לְמִכָּה. כִּי ה' יִתְבָּרַךְ רָאָה שֶׁבְּגִלּוֹת הָאֶחָדָן הָמָר הָיָה שֶׁהוּא גָלוּת אֲדוֹם שֶׁהוּא עֲמֶלֶק לֹא הָיָה לָנוּ קִיּוֹם חָס וְשָׁלוֹם, אִם לֹא שֶׁיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאָרֶה נִפְלָאָה וְעֲצוּמָה מִקֶּץ הָאֶחָדָן שֶׁהוּא גָאֻלָּה אֶחָדָן שֶׁל מְשִׁיחַ, כִּי כָּל מֵה שֶׁהָחֹלָה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר צָרִיכִין לְהַחִיּוֹתוֹ בְּרָפוּאוֹת וְחֵיּוֹת יְקָרִים בְּיוֹתֵר. עַל-כֵּן בְּנִפְלָאוֹתֵינוּ הַגְּדוֹלִים הַקָּדִים רְפוּאָה לְמִכָּה וְעֵשָׂה עֲמָנוּ נִפְלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת גְּדוֹלוֹת בְּיָמֵי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר כְּשֶׁעָמַד עָלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע שֶׁהוּא גֹזֵעַ עֲמֶלֶק יָמָח שְׁמוֹ, וְחָשַׁב מִחְשְׁבוֹת לְהַאֲבִיד אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי חָס וְשָׁלוֹם. וְהִ' יִתְבָּרַךְ הִפָּךְ מִהִפָּךְ אֶל הִפָּךְ. וְהָשִׁיב לּוֹ מִחְשְׁבֹתָיו בְּרָאשִׁי. וְלֹא דִי שֶׁנֶּצְחָלוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ. אִף גַּם הָיָה מְחִית עֲמֶלֶק יָמָח שְׁמוֹ. **עַד שֶׁעַל-יְדֵי תַקָּה הִנֵּס הַמְּשִׁיחַ הָאָרֶה נִפְלָאָה בְּעוֹלָם שֶׁהָיָה הַהָאָרֶה הַנִּמְשָׁכֶת מִגָּאֻלָּה הָאֶחָדָן שֶׁאֵז יְהִיָּה גִמְרֵי מְחִית עֲמֶלֶק.** וְכַמוֹכָא בְּכַתְבֵי הָאֶרֶץ י"ז וְבִדְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה מִגְּדֵל הַהָאָרֶה הַנִּפְלָאָה שֶׁבְּפֻרִים. **וְעַל-יְדֵי הַהָאָרֶה הַזֹּאת שֶׁהָאֵיר עָלֵינוּ ה' יִתְבָּרַךְ קִדְּם בְּנֵין בֵּית שִׁנִּי וְחֻרְבָּנוּ, עַל-יְדֵי זֶה יֵשׁ לָנוּ כֹּחַ עֲכָשֵׁו לְהַתְקִים בְּגִלּוֹת הָמָר הָיָה אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים,** כִּי בְנֵין בֵּית שִׁנִּי לֹא הָיָה גָאֻלָּה שְׁלֵמָה כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה. כִּי הֵינּוּ מְשַׁעֲבָדִים לְמַלְכֵי פָּרַס עַל-כֵּן מֵאֵז נִחְשָׁב יְמֵי הַגָּלוּת. וְכַמוֹכָן מִפְּרוּשׁ רַש"י עַל פָּסוּק וְשָׁבְעִים שָׁבְעִים וְכו' וּבִצְוֹק הָעֵתִים, עֵין שֵׁם (דְּנִיָּאל ט). עַל-כֵּן הַקָּדִים ה' יִתְבָּרַךְ רְפוּאָה עַל-יְדֵי הַהָאָרֶה הַנִּפְלָאָה הַנִּמְשָׁכֶת עַל-יְדֵי הִנֵּס שֶׁל פֻּרִים כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה. **עַד אֲשֶׁר עֲכָשֵׁו כָּל הַהִתְחַלּוֹת מְפֻרָּים.** שֶׁהוּא בְּחִינַת גָאֻלָּה הָאֶחָדָן שֶׁהָיָה מְחִית עֲמֶלֶק כְּפִי. וְאַפְלוּ מִצְוֹת פֶּסַח לְהֵיוֹת נִזְהָרִין מִחֻמֵּץ אֵין אֲנִי יְכוּלִין לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת כִּי אִם עַל-יְדֵי פֻרִים כְּמוֹ שֶׁכָּתֹב שֵׁם רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה שֶׁעַל-יְדֵי מִצְוֹת פֻּרִים יְכוּלִין לְהֵיוֹת נִזְהָרִין מִחֻמֵּץ בְּפֶסַח, עֵין שֵׁם (בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן עַד). **נִמְצָא שֶׁעֲכָשֵׁו הַהִתְחַלָּה שֶׁל הַקָּדָשָׁה שֶׁאֲנִי צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הוּא מְפֻרָּים.**

המחדש בטוב

חדשות ועידכונים מהנעשה והנשמע

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

כפי אשר עיניכם תחזינה מישירים. זה כבר זמן ועידנים הרבה שמבקשי ה' ותלמידי חכמים, עמלי תורה והוגי שעשויה הפצירו ובקשו מהאברכים היקרים שייגשו לעבודת קודש הקדשים להעלות עלי גיליון מעט מזעיר ממתיקות נועם וערבות דרכי ודברי תורת הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע, לגלות הסגולה לעם סגולה בבחינת טעמה כי טוב סחרה.

ומן המפורסמות אינן צריכות ראייה, בדורנו אנו כשכל ראש לחלי וכל לבב דווי, כשהניסיונות והתגברות היצר הרע עולה ומתגבר מעל כל דמיון, מבחורים צעירים שבמקום להרוות את סיפוקם בתורה הקדושה והבורא יתברך, הולכים לחצוב בארות נשברים רח"ל, או מאידך, אברכים תלמידי חכמים שנפשם השוקקת אינה נותנת מנוח, וכל נפשם ומאודם משתוקקת להעלות ולהעפיל במעלות התורה והיראה במושגים של רבותינו גדולי ישראל, וכפי שכולנו חונכנו, אך אחר כמה ניסיונות שהתנפצו על חודו השננו של קרקע המציאות התיאשו כבר כמעט לגמרי להגשים את שאיפותיהם.

'כי הגדיל לעשות' דורשים חז"ל (סוכה נב.) 'וביותר מתגרה הייצר בתלמידי חכמים', הייצר הרע עוזב במידת מה את כל העולם ולוקח את עצמו לתלמידי חכמים. כן, אלו המקדישים את כל כולם לגבוה, עמלי התורה והוגיה המשליכים אחר גוים את כל הבלי העולם הזה ובחורים בדבר אחד ויחיד 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי', בהם מתגרה היצר הרע ביותר. כל אחד שואל ומבקש את נפשו, איה היא הדרך בה אלך? איה היא המסילה בה נצעד? מתי אזכה להתענג באמת מלימוד התורה אפילו במצב שאני לא רואה את עצמי גדול הדור הבא? שהתורה תחיה ותרווה אותי ואת נשמת? שאצליח להתגבר על היצר הצורר המנסה להכשילני על כל צעד ושעל? ותרופה למכתי אין. איה מה שאהבה נפשי, אשוטטה ואבקשה ברחובות ובשווקים.

ומובטחנו כבר מפי הבורא ש'לא ייטוש ה' עמו' ודווקא בדור ירוד זה שלח לנו הקב"ה ברוב רחמיו את הצדיק מוהר"ן מברסלב זי"ע, את תורותיו-תורת חיים ועצותיו הנוראות אשר כל הטועמן אומר בראקא! ויותר ויותר מגלים תלמידי חכמים ועמילי תורה אברכים ובחורים מבוגרים וצעירים את האור כי טוב הוא, הספרים והעצות הנוסכים בהם רוח חיים חדשה של התקרבות לתורה למצוות מתוך חיות וחדווה. חשים הם כיצד חוזרים לארץ החיים מתוך התחדשות והתעוררות לעבודת בוראם באמת ובתמים.

כולנו תקווה שחפץ ה' בידנו יצליח ונזכה למלאות רצון בוראנו בשלימות ויהי נועם ה' אלו קינו עלינו ומעשי ידינו כוננה עלינו ומעשי ידינו כוננו.

רוח התחדשות שוררת בימים אלו בהקמת הזיצים השבועיים. וכן הערב המיוחד בשם 'מרבית בשמחה' שהתקיים בראש חודש אדר א' במודיעין עילית. כל הפרטים בעז"ה בגיליון הבא.

בעבודת הקודש להמשיך על אף, ודווקא בגלל כל הקשיים. הרי ידוע, ככל שהדבר גדול ויקר יותר, כך מתעצמים ומתגברים המפריעים והקשיים פי כמה.

אכן, מה נכבד היום לאדונינו! בהגלות צוף דבש לשד השמן, הגיליון הנוכחי, תורה מפוארת בכלי מפואר, ערוך וכתוב ברוב פאר והדר כראוי וכיאות,

ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. שמחים ונרגשים אנו על הזכות הגדולה שנפלה בחלקנו, חבלים נפלו לנו בנעימים לזכות לחזות בהפצעת גיליון הבכורה 'אותך אבקש'. לא קלה כלל וכלל הייתה דרכנו עד הלום, קשיים שונים ומשונים צצו בדרך, אך אדרבה, הם אלו שחישלו את העוסקים

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה"ה ויבדלחט"א

פוסק הדור רב"ר משה פינשטיין זצ"ל
ר"ד אדר ב' תשנ"ו

פוסק הדור רב"ר משה פינשטיין

מעייין בליקוטי מוהר"ן, כשבסעודת הברית דרש ר' משה זצ"ל נכבדות בדברי התורה שבליקוטי המוהר"ן שר' משה זצ"ל עסק לפני הברית.

בבחרותי זכיתי ללמוד אצל מרן פוסק הדור זצ"ל בישיבת הנודעה, חיבה יתירה הייתה לי כשאבי שימש כמגיד שיעור בישיבה, בקיץ תשל"ה (או ל"ו איני זוכר בדיוק) יצאה כל הישיבה לנפוש בימי הקיץ על ההרים כמנהג אותן הימים. ביקש ממני אחד מידידי לשאול את פי פוסק הדור על ההלכה הידועה

ש'אם הבן חפץ לכת ללמוד במקום מסוים אין האב יכול לעכב בעדו' אם זה בדרך בעבודת ה'? ניגשתי למרן זצ"ל ושאלתי את פיו כשאני מוסיף 'למשל בחור שמוצא ב'ברסלב' את דרכו בעבודת ה' ואביו מנעו בעדו', ר' משה זצ"ל אך שהמדובר הוא על התקרבות ל'ברסלב' הרים את עינו הקדושות ואמר לי 'ברסלב? ברסלב זה כבר עניין אחר לגמרי... אפילו דברי החולקים על ברסלב זה כבר עברו

הרבה שנים ומה הסמך את האב להכריע בדבר זה? ומי נתן לו רשות להחיות דעה בדבר השייך לבנו?

(הרה"ח ר' נחמן רוננברג שליט"א. ברוקלין ניו יארק. +13474515857)

בשנת כשהקומניסטים זממו לעקור את הבית החיים באומן ובתוכה גם את ציון הרה"ק מברסלב זי"ע התערבו גדולי ישראל בהשתדלויות חובקות עולם להציל את הציון כידוע בלטה מסירותו של מרן פוסק הדור זצ"ל במיוחד, כשאף שלח מכתב מיוחד לנשיא ארה"ב דאז שיפעיל את קשריו על נשיא רוסיה לבל יחלל את הציון הקדוש, כשהוא מפליג ומאריך בשבחו וגדלותו של הרה"ק מוהר"ן זי"ע.

בעוד הרבה הזדמנויות בלטה הערצתו והערכתו לחסידי ברסלב בכלל ולהרה"ק מוהר"ן זי"ע וספריו הקדושים בפרט. אך מחמת קיצור המקום נסתפק בזה, ועוד חזון למועד בעז"ה.

מפוסקי הדור הידועים ביותר היה ר' משה פינשטיין זצ"ל בעל 'האגרות משה'

ועוד. הערצתו והתייחסותו להרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע וספריו היו מן המופלאות ביותר. נציין רק מעט מזעיר כפי מיסת הגליון. ידועה מכתבו הנלהבת של פוסק הדור בשבח הדפסת ספרי מוהר"ן זצ"ל. היה זה בשנת תשמ"ד עת נסע החסיד הנלבב ר' ישראל דוב אודסר זצ"ל לארצות הברית במטרה לקבץ נדבות

לשם הדפסת ספרי מוהר"ן זי"ע שם נפגש עם מרן בעל 'האגרות משה' וכפי שמתארים מקורביו היה זה מחזה הוד לראות את שני ענקי הרוח המסבים יחד למשך שעה ארוכה ונשאים ונותנים בכל מקצועות התורה באהבה וידידות.

כך גם ביקש מרן ר' משה זצ"ל להעניק לו המלצה ומכתב מיוחד למטרה אליה הגיע וכתב לו מכתב ברכה והמלצה 'יחודית, כשבתוך הדברים כותב פוסק הדור **"וכדי**

לכבדו בכבוד הראויה ולתמוכו כפי שאפשר ובפרט שברצונו להדפיס ספרי האדמו"ר רבינו נחמן מברסלב זצ"ל" כשלסיום הוסיף הגאון הגדול ברכה מיוחדת לכל העוזרים להדפיס ספרי מוהר"ן מברסלב **"וכל אלו שיעזרו יתברכו בכל הברכות"**

אחד מחסידי ברסלב נכנס פעם אל הגאון הגדול בעל 'האגרות משה' והציג לפניו ספרי ברסלב למכירה, מרן פוסק הדור חזקו ועודדו מאוד ואף רכש ממנו כמה מספרי ברסלב שבידו.

(מפי ר' לייביש לנדסמן שליט"א חבר הבד"ץ מאנסי)

מרן זצ"ל היו לו גם כמה וכמה תלמידים שהתקברו לברסלב ביניהם ר' נפתלי רייכמן. באחד מהבריתות שערך ר' נפתלי לבנו בבית המדרש ברסלב בברא פארק שמש ר' משה זצ"ל כסנדק ולפני הברית ראוהו